

Elements de 'patafísica.

Definició

Un epifenomen és el que s'afegeix a un fenomen. La patafísica, l'etimologia de la qual s'ha d'escriure ἐπί (μετα τα φυσικα) i l'ortografia de la qual és *'patafísica*, precedida per un apòstrof per tal d'evitar un joc de paraules fàcil, és la ciència d'allò que s'afegeix a la metafísica, ja sigui en la metafísica mateixa o ja sigui a fora, estenent-se tan enllà d'aquesta com la metafísica s'estén més enllà de la física. Per exemple, ja que l'epifenomen és sovint l'accident, la patafísica serà sobretot la ciència del que és particular, encara que es digui que només hi ha ciència del que és general. Estudiarà les lleis que regeixen les excepcions i explicarà el seu univers suplementari; o menys ambiciosament descriurà un univers que es pot veure i que potser hauríem de veure en lloc del tradicional, ja que les lleis de l'univers tradicional que

hom ha cregut descobrir són també correlacions d'excepcions, encara que més freqüents, o en qualsevol cas fets accidentals que, reduint-se a excepcions poc excepcionals, no teneïn tan sols l'atractiu de la singularitat.

DEFINICIÓ: La patafísica és la ciència de les solucions imaginàries que atorga simbòlicament als lineaments les propietats dels objectes descrits per la seva virtualitat.

La ciència actual es fonamenta en el principi de la inducció: la majoria dels homes han vist que aquest o aquell fenomen predeix o succeeix aquell altre, i treuen la conclusió que sempre serà així. De moment, això és cert només sovint, depèn d'un punt de vista i, com a molt, està codificat segons la comoditat. Per comptes d'enunciar la llei de la caiguda dels cossos cap a un centre, per què no preferir la de l'ascensió del buit vers una perifèria,

Alfred Jarry

Elements of 'pataphysics

Definition

Alfred Jarry, *Gestes et opinions du Docteur Faustroll, Pataphysicien*, Œuvres Complètes, Vol. I, Bibliothèque de la Pléiade. Traducció per Kico Reyes

Alfred Jarry, *Exploits and Opinions of Doctor Faustroll, Pataphysician*, Book II, Chapter 8 (1907). E. Grove Press, 1980. Translated by Simon Watson-Taylor

An epiphenomenon is that which is superinduced upon a phenomenon. Pataphysics, whose etymological spelling should be ἐπί (μετα τα φυσικα) and actual orthography 'pataphysics, preceded by an apostrophe so as to avoid a simple pun, is the science of that which is superinduced upon metaphysics, whether within or beyond the latter's limitations, extending as far beyond metaphysics as the latter extends beyond physics. Ex: an epiphenomenon being often accidental, pataphysics will be, above all, the science of the particular, despite the common opinion that the only science is that of the general. Pataphysics will examine the laws governing exceptions, and will explain the universe supplementary to this one; or, less ambitiously, will describe a universe which can be — and perhaps should be — envisaged in the place of the traditional one, since the laws that are supposed to have been discovered in the traditional universe are also correlations of exceptions, albeit more frequent ones, but in any case accidental data which, reduced to the status of unexceptional exceptions,

prenen el buit per una unitat de no-densitat, hipòtesi molt menys arbitrària que l'elecció de l'aigua com a unitat concreta de densitat positiva? Donat que aquest cas mateix és un postulat i un punt de vista dels sentits de la multitud, i donat que, si no la seva naturalesa, almenys les seves qualitats no varien pas gaire, és necessari postular que l'alçada dels homes romandrà sempre constant i mútuament igual. El consens universal ja és un prejudici ben miraculos i incomprendible. Per què tothom afirma que la forma d'un rellotge és rodona, quan evidentment és fals, ja que de perfil es veu una figura rectangular i estreta, i de tres quarts és el·liptica? Per què dientre només se n'ha observat la forma en el moment en què es mira l'hora? Potser pel pretext de la utilitat. Però fins i tot el nen, que dibuixa el rellotge rodó, també dibuixa la casa quadrada, segons la façana, i això

evidentment sense cap raó, ja que és estrany, com no sigui al camp, veure un edifici aïllat, i fins i tot al carrer les façanes semblen seguir trapezis molt oblics. Per tant, caldrà admetre necessàriament que la multitud (incloent-hi els nens i les dones) és massa grollera per entendre les figures el·líptiques, i que els seus membres concorden amb el consentiment anomenat universal perquè només perceben les corbes amb un sol focus, ja que és més fàcil coincidir en un punt que no pas en dos. Es comuniquen i s'equilibren per la vora dels seus ventres, tangencialment. Tot i així, fins i tot la multitud ha après que l'univers verdader és fet d'el·lipsis, i els mateixos burgesos conserven el seu vi dins les bótes, i no pas dins de cilindres.

possess no longer even the virtue of originality.

DEFINITION. Pataphysics is the science of imaginary solutions, which symbolically attributes the properties of objects, described by their virtuality, to their lineaments. Contemporary science is founded upon the principle of induction: most people have seen a certain phenomenon precede or follow some other phenomenon most often, and conclude therefrom that it will ever be thus. Apart from other considerations, this is true only in the majority of cases, depends upon the point of view, and is codified only for convenience — if that! Instead of formulating the law of the fall of a body toward a centre, how far more apposite would be the law of the ascension of a vacuum toward a periphery, a vacuum being considered a unit of non-density, a hypothesis far less arbitrary than the choice of a

concrete unit of positive density such as water?

For even this body is a postulate and an average man's point of view, and in order that its qualities, if not its nature, should remain fairly constant, it would be necessary to postulate that the height of human beings should remain more or less constant and mutually equivalent. Universal assent is already a quite miraculous and incomprehensible prejudice. Why should anyone claim that the shape of a watch is round — a manifestly false proposition — since it appears in profile as a narrow rectangular construction, elliptic on three sides; and why the devil should one only have noticed its shape at the moment of looking at the time? — Perhaps under the pretext of utility. But a child who draws a watch as a circle will also draw a house as a square, as a facade, without any justification, of course; because, except perhaps in the country, he

will rarely see an isolated building, and even in a street the facades have the appearance of very oblique trapezoids.

We must, in fact, inevitably admit that the common herd (including small children and women) is too dimwitted to comprehend elliptic equations, and that its members are at one in a so-called universal assent because they are capable of perceiving only those curves having a single focal point, since it is easier to coincide with one point rather than with two. These people communicate and achieve equilibrium by the outer edge of their bellies, tangentially. But even the common herd has learned that the real universe is composed of ellipses, and trades men keep their wine in barrels rather than cylinders.